

Данило Юрійович **РЯБУЩЕНКО**

студент, Національний Юридичний Університет ім. Ярослава Мудрого

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6279-1966>

e-mail: d.yu.ryabuschenko@nlu.edu.ua

ПРОБЛЕМАТИКА ПРАВОВОГО СТАТУСУ ТА ПРАВОМІРНОСТІ ВІДБРАННЯ ГЕНОМНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ОСОБИ

Здійснено комплексний аналіз проблематики правового статусу «геномної інформації особи», а також гарантій правомірності її відібрання. На основі дослідження багатосторонніх міжнародно-правових актів, а також національної законодавчої площини наголошено на вітчизняних та зарубіжних підходах до розуміння дефініції генетичних даних особи. Здійснено тлумачення правового статусу генетичної інформації у контексті законодавства про персональні дані. Охарактеризовано критерії та гарантій правомірності відібрання генетичної інформації відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію геномної інформації людини».

Ключові слова: правовий статус геномної інформації, генетична інформація особи, біо-генетичні дані, критерії правомірності відібрання геномної інформації, гарантій захисту генетичних даних

ВСТУП

Відібрання та зберігання генетичних ознак людини є досить новим і практичним інструментом, що може здійснюватися з різноманітною метою. Відповідна діяльність може реалізуватися в судово-процесуальному, криміналістичному контексті, зокрема для ідентифікації, підтвердження певних фактів, встановлення індивідуальної належності або totoжності біологічного матеріалу тій чи іншій особі. Крім того, особливої актуальності тематика взяття генетичної інформації особи набуває в умовах воєнного стану, зокрема для ідентифікації осіб за ДНК матеріалам, їх реєстрації та обліку. Застосування генетичних даних особи є дотичним складником цифровізації кримінально-процесуальної діяльності, науково-технологічного розвитку оперативно-розшукової діяльності. Це має вияв у створенні спеціальних генетичних баз даних, що зменшує навантаження на органи досудового розслідування. Відповідне активне послугоування зареєстрованою геномною інформацією про фізичну особу як даних персонального характеру окреслює концептуальну проблематику нормативного обрамлення правового статусу таких відомостей. До того ж окремого з'ясування потребує аспект критеріїв правомірності відібрання такої інформації з подальшим дотриманням прав та законних інтересів особи. Варто зазначити, що виокремленню та дослідженню на законодавчій площині потребують гарантій та критеріїв забезпечення захисту персональних даних, належні засоби та принципи зберігання геномної інформації фізичної особи. Без відповідних інструментів є високий ризик розголошення такої персональної інформації, що спричинить порушення основоположних прав особи.

МЕТА роботи – здійснити аналіз нормативної площини на предмет правового регулювання питання правового статусу геномної інформації фізичної особи, а також гарантій його захисту, та на основі цього виокремити критерії правомірності застосування генетичної інформації особи.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Методологічним базисом наукової роботи є емпіричні методи – порівняння та збір інформації, а також

комплексні методи аналізу, синтезу та узагальнення. Теоретичною основою праці є нормативна база українського законодавства, судова практика національних судів і ЄСПЛ, та науковий доробок вітчизняних вчених.

РЕЗУЛЬТАТ

Передусім необхідно з'ясувати правовий статус геномної інформації за вітчизняним законодавством та проаналізувати певні особливості відповідної категорії. Питання нормативного оформлення генетичної інформації особи та правомірності її застосування бере початок з фундаментальних конституційних приписів. Зокрема, відповідно до ст. 3 Конституції України (КУ) людина, її життя та здоров'я, честь і гідність визнаються найвищою соціальною цінністю. Згідно зі ст. 28 КУ кожен має право на повагу до його гідності, жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідом [1].

Насамперед необхідно визначитися з дефініцією геномної інформації особи. В контексті національного законодавства генетична інформація або генетичні дані особи за своєю фізичною сутністю є відомостями про генетичні ознаки людини. Це може бути будь-який біологічний матеріал фізичної особи: тканини і виділення тіла людини, останків померлої людини, що містять геномну інформацію людини [2, ст. 1 п.п. 2, 4].

В аспекті процесів гармонізації законодавства України та ЄС доцільно зауважити на дефініції «генетичних даних», що надається Загальним регламентом про захист даних, Європейського Парламенту і Ради від 27.04. 2016 р. Зокрема, п. 34 цього акта містить положення про те, що генетична інформація (генетичні дані) є персональними даними, що стосуються вроджених або набутих генетичних ознак фізичної особи та отримані в результаті аналізу біологічної проби, взятої у певної фізичної особи, зокрема хромосомного аналізу, аналізів дезоксирибонуклеїнової кислоти (ДНК) або рибонуклеїнової кислоти (РНК), чи аналізу іншого компоненту, що уможливорює отримання аналогічної інформації [7, п. 34].

З нормативного погляду генетичні дані необхідно аналізувати на основі двох ключових ознак: персональності такої інформації, а також її конфіденційного ха-

рактору. В цьому аспекті формується категоризація правового статусу відповідних даних, що є дуже важливим стосовно подальшого захисту таких даних та формування критеріїв правомірності їхнього застосування. У контексті ст. 10 Закону України (ЗУ) «Про інформацію» за змістом геномна інформація може класифікуватися як інформація про фізичну особу. Проте відповідно до ч. 2 ст. 10 цього Закону до категорії конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження [3, ст. 10]. Законодавець не розширює цього переліку, не диференціюючи концепт «геномної інформації». Доцільно припустити, що відповідні дані можна тлумачити як інформацію про стан здоров'я особи. Однак в цьому контексті необхідно зауважити, що ми маємо площину сутнісно різноманітних понять, тлумачення яких не має збігатися. Слід запропонувати категорію «біогенетичних» даних фізичної особи, куди зокрема може входити концепт «генетичної інформації особи», або ж біометричні дані особи. Біогенетична інформація про фізичну особу має бути на однаковій нормативній площині як і, наприклад, дані особи про освіту, сімейний стан тощо. Відповідні законодавчі зміни диктуються не лише динамічним розвитком суспільних відносин, але й нормативною необхідністю регламентації чіткого правового статусу категорії «геномної інформації», для дотримання конституційного принципу правової визначеності та прав і законних інтересів людини.

Варто додати, що згідно зі ст. 6 «Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованим обробленням персональних даних», що ратифіковано 06.07.2010 р., генетичну інформацію про фізичну особу можна класифікувати як особливу категорію даних. Ст. 6 цієї Конвенції наголошує на основоположній умові оброблення такої інформації – забезпечення належних гарантій внутрішнім законодавством країни.

У контексті практики Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) за певних умов відбір і зберігання генетичної інформації особи (профілів ДНК), що вилучено з клітинного матеріалу, становить втручання у право на повагу до приватного життя, у розумінні ст. 8 § 1 Європейської Конвенції з прав людини (ЄКПЛ). Відповідну правову позицію сформульовано ЄСПЛ у справі «S. і Marper проти Сполученого Королівства» [11, ст. 35].

В аспекті ЗУ «Про захист персональних даних» генетична інформація про особу набуває статусу персональних даних. Згідно з ч.1 ст. 7 Закону забороняється оброблення персональних даних, що стосуються здоров'я, статевого життя, біометричних або генетичних даних. Крім того, варто зазначити, що ЗУ наголошує на особливих вимогах до обробки відповідних персональних даних [4]. До того ж доцільно зауважити, що аналізуючи цей нормативно-правовий акт, можна виокремити першочергові критерії правомірності оброблення та застосування генетичних даних особи. Першим критерієм є фактична згода особи на оброблення, подальше послугоування відповідними даним певним суб'єктом. Другим критерієм є важливість генетичної інформації для забезпечення захисту та безпеки індивідуальних інтересів суб'єкта персональних даних або суспільних інтересів. Цю тезу можна аргументувати п. 53

Загального регламенту про захист даних. Відповідне положення наголошує на тому, що застосування та оперування спеціальною категорією персональних даних як генетична інформація, необхідно здійснювати з метою лише за умов досягнення певних цілей в інтересах фізичних осіб та суспільства загалом [7, п. 53].

Т.В. Михайліна та Б.В. Довгань наголошують на появі в контексті теорії прав людини – права на застосування геномної інформації людини (права на застосування генетичних даних). Науковці зазначають, що право на застосування геномної інформації особи та право на захист персональних даних співвідносяться як взаємозалежні: наявність першого є не виправданим без суворого дотримання другого [9, ст. 43].

Доцільно наголосити, що фундаментальною та новаторським правовим джерелом формування концепту «генетичної інформації» та її правового статусу є ЗУ «Про державну реєстрацію геномної інформації людини», що прийнято 09.07.2022. До цього часу на доктринальній площині констатувалася відсутність правового регламентування питань як правового статусу генетичної інформації особи, так і проблематики процесів обліку, оброблення та застосування відповідних даних. В пояснювальній записці до проекту відповідного ЗУ нормотворець наголошує, що метою прийняття акту є правове регламентування питань створення та функціонування обліку геномної інформації людини з метою покращення роботи проваохоронних органів, оперативному розслідуванню злочинів проти життя та здоров'я, статевої свободи та недоторканості особи, а також інших правопорушень, пошуку зниклих та ідентифікації невпізнаних осіб без ознак життя [5].

Варто наголосити, що облік, реєстрація та застосування генетичної інформації є дуже важливими інструментами в контексті широкого діапазону діяльності. До того ж доцільно зазначити, на міжнародних зобов'язаннях України стосовно відповідних нормативних змін. Згідно з п. 1 ст. 37 Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства, кожна Сторона вживає, з метою запобігання відповідним злочинам забезпечує необхідні нормативні та інші заходи для накопичення та зберігання інформації про ідентифікаційні дані та генетичний код (ДНК) осіб, засуджених за вчинення певних правопорушень. Доцільно звернути увагу на те, що в Конвенції зауважується, що такий відбір має відбуватися з урахуванням приписів до охорони й захисту особистих даних та інших норм і гарантій, що має бути передбачено національним законодавством [8, ст. 37]. Отже, в цьому разі багатостороннім міжнародним договором на Україну покладається зобов'язання не лише формування обліків, реєстрів та банків генетичної інформації, але й належне практичне забезпечення захисту відповідної інформації.

Здійснюючи ґрунтовний аналіз ЗУ «Про державну реєстрацію геномної інформації людини», можна констатувати, що законодавець не здійснив комплексного регламентування правового статусу генетичної інформації як об'єкта персональних даних особи. Однак варто відмітити певне оформлення критеріїв, що легітимізують відібрання відповідної інформації, а також деяких гарантій захисту генетичних даних.

По-перше, законодавцем сформовано *юридичну*

мету стосовно діяльності з реєстрації генетичної інформації особи. Зокрема це – ідентифікація осіб, що причетні до вчинення кримінальних правопорушень, розшуку зниклих осіб, ідентифікації людей без ознак життя та їх останків за допомогою відповідних відомостей тощо [2, ст. 4].

По-друге, законодавець встановлює *правові форми* державної реєстрації геномної інформації: обов'язкова та добровільна. Необхідно зазначити, що визначення переліку суб'єктів, що підлягають обов'язковій державній реєстрації є успішним кроком в контексті ефективного здійснення оперативно-розшукової та кримінально-процесуальної діяльності. Зокрема, до цього переліку входять: особи, котрі вчинили, підозрюються, обвинувачуються у вчиненні кримінальних правопорушень умисної тяжкості чи особливо тяжких злочинів проти основ національної безпеки, життя, здоров'я, волі, честі, гідності, статевої свободи та недоторканості особи, громадської безпеки, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку тощо [2, ст. 5]. Відповідний нормативний припис повністю узгоджується з правом передбаченим ст. 8 ЄКПЛ.

Варто зазначити, що неправомірне застосування генетичної інформації через відсутність необхідних гарантій та засобів захисту призводить до оскарження рішень національних судів до ЄСПЛ на предмет порушення ст. 8 ЄКПЛ. Згідно зі ст. 8 ЄКПЛ кожна особа має право на повагу до свого приватного і сімейного життя. Здійснюючи тлумачення відповідної норми, можна дійти висновку, що уповноважені суб'єкти можуть втручатися у право, передбачене ст. 8 ЄКПЛ, за умови того, що, по-перше, таке втручання можна вважати законним, а по-друге, таке втручання є належним засобом захисту та забезпечення інтересів національної та громадської безпеки, а також для запобігання злочинам, для захисту здоров'я чи моралі особи [10, ст. 8]. Відповідне тлумачення автора узгоджується з правовою позицією ЄСПЛ у справі «Peruzzo і Martens проти Німеччини» [11, ст. 35].

Як окрему гарантію необхідно виділити законодавчу заборону відібрання генетичних зразків двічі у засуджених осіб та осіб, до яких застосовуються примусові заходи медичного характеру. Крім того, варто зазначити, що ЗУ «Про державну реєстрацію геномної інформації людини» містить обов'язковий припис стосовно відібрання біологічного матеріалу з метою у військовослужбовців, поліцейських, членів добровільних формувань територіальних громад у період введення воєнного стану [2, ст.8].

Варто зазначити, що нормотворцем передбачено *право на добровільну реєстрацію власної генетичної інформації*. Реалізувати відповідне право можуть як громадяни, так і іноземці, а також апатриди. Основним критерієм правомірності відібрання генетичної інформації у особи на добровільних засадах є письмова заява на проведення відповідних дій, досліджень і внесення їх до спеціального реєстру [2, ст. 6].

Для належного утримання, послугоування та за-

безпечення захисту генетичних даних особи формується *спеціальний Електронний реєстр* відомостей про генетичні ознаки людини [2, ст.4].

Варто зазначити, на необхідності дотримання гарантій стосовно строку зберігання відповідних генетичних даних та можливості їх подальшого знищення. Зокрема, у справі «Aucaguer проти Франції» ЄСПЛ встановив порушення ст. 8 ЄКПЛ стосовно зберігання генетичної інформації осіб, засуджених за скоєння злочинів, без будь-якого доступу до процедури їх знищення. У справі «S. і Marger проти Сполученого Королівства» зауважив, що тривале зберігання генетичної інформації осіб після завершення кримінального провадження проти них, а також застосування цих даних для визначення етнічного походження порушувало права заявників на етнічну ідентичність за ст. 8 ЄКПЛ [11, ст.ст. 36, 46].

Необхідно зауважити, що в аналізі наукової літератури за цією тематикою встановлено, що предметом праць багатьох науковців є проблематика реєстрації та обліку геномної інформації, напроцьод цю наукову роботу покликано акцентувати не на аспектах будь-якого подальшого послугоування такою інформацією, а на правовому статусі геномної інформації та першочергових та фундаментальних критеріях правомірності її застосування.

Варто наголосити, що відсутність правового регламентування нормативного статусу категорії «генетичної інформації» як особливих персональних даних, що потребує спеціального рівня захисту, і, як наслідок, неналежне опрацювання такої інформації може призвести до неправомірних ризиків стосовно особи-власника генетичних матеріалів. Зокрема, це може мати вияв у проявах дискримінації, крадіжки, шахрайства стосовно персональних даних генетичного характеру, нематеріальній шкоді особі (репутаційні ризики, фактична втрата контролю над персональними даними) [7, п. 75].

ВИСНОВОК

Резюмуючи, доцільно наголосити, що вітчизняна нормативна площина не містить чіткої регламентації нормативного статусу «генетичної інформації». У правовому контексті «генетичну інформацію» варто сприймати як дані конфіденційного та персонального характеру, що є особливою категорією даних, з особливими вимогами до оброблення таких даних. Надано пропозицію стосовно нормативного обрамлення правового концепту «генетичної інформації особи» у категорію біогенетичних даних особи. Констатовано, що законодавець здійснив певне оформлення критеріїв правомірності, що легітимізують відібрання генетичної інформації, а також деякі гарантії захисту генетичних даних. Зокрема, це є юридична мета, правові форми державної реєстрації геномної інформації, право на добровільну реєстрацію власної генетичної інформації, введення спеціального Електронного реєстру. Отже, зважаючи на сутнісну проблематику, видаються необхідними подальші доктринальні дискусії з тематики правового статусу генетичної інформації особи.

Список використаних джерел

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР/ Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vp#Text>
2. Про державну реєстрацію геномної інформації людини: Закон України від 09.07.2022 р. № 2391-ІХ. Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2391-20/stru#Stru>

3. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 1992. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
4. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-VI. *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 2010. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17?find=1&text=ген#w1_1
5. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про державну реєстрацію геномної інформації людини» від 28.10. 2020 р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/CardByRn?regNum=4265&conv=9>
6. Конвенція Ради Європи про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних від 28.01.1981 (ратифіковано згідно із Законом № 2438-VI від 06.07.2010) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_326?find=1&text=генет#Text
7. Про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних): Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) від 27.04. 2016 р. № 2016/679. Офіційний вісник Європейського Союзу. 2016. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_008-16?find=1&text=генет#Text
8. Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства від 25.10.2007 р. (ратифіковано Законом № 4988-VI від 20.06.2012) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_927#n2
9. Михайліна Т.В., Довгань Б.В. Геномна інформація людини: правові проблеми використання та протидії дискримінації за генетичними ознаками. *Розбудова держави і права: питання теорії та конституційної практики*. 2023. № 2. Т. 1. С. 39-45. URL: <https://elar.naiu.kiev.ua/items/fa19bf5-6fa0-4d4c-b4c6-a02c6c664124>
10. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. (ратифіковано Законом No 475/97-ВР від 17.07.1997). URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004
11. Довідник із застосування статті 8 Європейської конвенції з прав людини від 31 серпня 2018 року. URL: https://www.echr.coe.int/documents/d/echr/Guide_Art_8_UKR

References

1. Constitution of Ukraine: Law of Ukraine of June 28, 1996 No. 254к/96-ВР/ *Verkhovna Rada of Ukraine. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 1996. No. 30. Art. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (In Ukrainian).
2. On state registration of human genomic information: Law of Ukraine dated July 9, 2022 No. 2391-IX. *Verkhovna Rada of Ukraine. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2391-20/stru#Stru> (In Ukrainian).
3. About information: Law of Ukraine dated October 2, 1992 No. 2657-XII *Verkhovna Rada of Ukraine. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 1992. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (In Ukrainian).
4. On the protection of personal data: Law of Ukraine dated June 1, 2010 No. 2297-VI. *Verkhovna Rada of Ukraine. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 2010. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17?find=1&text=ген#w1_1 (In Ukrainian).
5. Explanatory note to the draft Law of Ukraine "On State Registration of Human Genomic Information" dated October 28, 2020 URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/CardByRn?regNum=4265&conv=9> (In Ukrainian).
6. Council of Europe Convention on the Protection of Individuals in Connection with Automated Processing of Personal Data dated January 28, 1981 (ratified in accordance with Law No. 2438-VI dated July 6, 2010) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_326?find=1&text=генет#Text (In Ukrainian).
7. On the protection of natural persons in connection with the processing of personal data and on the free movement of such data, and on the repeal of Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation): Regulation of the European Parliament and Council (EU) dated 27.04. 2016 No. 2016/679. *Official Journal of the European Union*. 2016. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_008-16?find=1&text=генет#Text (In Ukrainian).
8. Council of Europe Convention on the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Violence dated 10/25/2007 (ratified by Law No. 4988-VI dated 06/20/2012) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_927#n2 (In Ukrainian).
9. Mikhailina T.V., Dovhan B.V. Human genomic information: legal issues of use and countering discrimination based on genetic characteristics. *Development of the state and law: issues of theory and constitutional practice*. No. 2. 2023. Vol. 1. pp. 39-45. URL: <https://elar.naiu.kiev.ua/items/fa19bf5-6fa0-4d4c-b4c6-a02c6c664124> (In Ukrainian).
10. Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of November 4, 1950 (ratified by Law No. 475/97-ВР of July 17, 1997). URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004 (In Ukrainian).
11. Handbook on the application of Article 8 of the European Convention on Human Rights dated August 31, 2018. URL: https://www.echr.coe.int/documents/d/echr/Guide_Art_8_UKR (In Ukrainian).

Danylo RIABUSHCHENKO

student, Yaroslav Mudryi National Law University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6279-1966>

e-mail: d.yu.ryabuschenko@nlu.edu.ua

PROBLEMS OF THE LEGAL STATUS AND LEGALITY OF THE SELECTION OF A PERSON'S GENOMIC INFORMATION

Introduction. The selection of human genetic traits is a fairly common practical tool that can be used for a variety of purposes. The relevant activity can be implemented in the judicial and procedural, forensic context, in particular with regard to identification, confirmation of certain facts, establishment of individual ownership or identity of biological material to one or another person. In addition, the topic of taking a person's genetic information becomes especially relevant in the conditions of martial law. Appropriate active use of registered genomic information about a natural person as personal data outlines the conceptual issues of normative framing of the legal status of such information. In addition, the issue of criteria for the legality of keeping and using this information requires separate clarification.

The purpose of the paper is to carry out an analysis of the regulatory plane on the subject of legal regulation of the legal status of the genomic information of a physical person, as well as guarantees of its protection, and on the basis of this, to single out the criteria for the legality of the use of a person's genetic information.

Results. A comprehensive analysis of the issues of the legal status of the "genomic information of a person" was carried out, as well as guarantees of the legality of its selection. Based on the study of multilateral international legal acts, as well as the national legislative plane, domestic and foreign approaches to understanding the definition of a person's genetic data were emphasized. The interpretation of the status of genetic information in the context of the legislation on personal data was carried out. In this aspect, a categorization of the legal status of the relevant data is formed, which is very important in relation to the further protection of such data and the formation of criteria for the legality of their use. The criteria and guarantees of legality of selection of genetic information in accordance with the Law "On State Registration of Human Genomic Information" are described.

Conclusions. A proposal has been submitted regarding the normative framing of the legal concept of "genetic information of a person" into the category of bio-genetic data of a person. It has been established that the legislator has implemented certain legality criteria that legitimize the selection of genetic information, as well as some guarantees of genetic data protection.

Keywords: legal status of genomic information, genetic information of a person, bio-genetic data, criteria for legality of selection of genomic information, guarantees of protection of genetic data